

jeg er overbevist om, at den høitagtede Finantsminister ikke vil skyde Finantsloven tilbage til hvad den var for Christian den 8des Thronbestigelse, saaledes at de Indtægter og Udgifter, der vedkomme de andre Landsdele, skulle være Noget, som var indhyllet med et uigjennemtrængeligt Slør, saaledes, at de ikke skulle bekendtgjøres og offentliggøres, saaledes som fæet er i hele Christian den 8des Regjeringstid. Jeg siger, jeg ikke alene haaber, men er overbevist om, at Budgetterne og Regnskabsoversigterne for Holsteen og Slesvig ville blive givne; men jeg kan jo ikke nægte, at det vilde tjene til yderligere Betyggelse, hvis Finantsministeren i denne Henseende vilde ytre sig.

Lad os betragte Budgettet saaledes som det efter min Mening burde være. Naar vi see hen til den kongelige Bekjendtgørelse af 28de Januar 1852 — jeg udgaaer fra denne kongelige Bekjendtgørelse som Grundlaget for Udviklingen; jeg har allerede i forrige Session anerkjendt dette, og forsaavidt som jeg har tilstodt mig at gjøre nogle Bemærkninger ligeoverfor Ministeriet, saa have de altid kun angaaet Udførelsen af den kongelige Bekjendtgørelse, ligesom det ogsaa kun er med Hensyn til Udførelsen, jeg her skal optræde —, saa vil man let see, at man kan udsætte sig for at falde i to Overligheder. Den ene Overlighed vilde være den, om man vilde opfatte Heelstaten paa en saadan Maade, at den skulde omspænde alle de enkelte Landsdeles særegne og særskilte Interesser, at alle disse Interesser skulde findes deres Afgjørelse af een lovgivende Magt; den anden Overlighed er den, naar man opløser Heelstaten i tre selvstændige Stater, saaledes at det Fælles for dem kun fremtræder som Virkningen af en Union. Ved den ene af disse Overligheder lægger man en for stor Vægt paa Centralisationen, saaledes at det Særskilte, det Særegne tilintetgøres; ved den anden giver man det Særegne en saa stor Myndighed, en saa stor Magt, at man kun kommer til det Fælles igjennem det Særegne, at man f. Ex. kun kommer til en Fællesrepræsentation ved at gaae igjennem de enkelte Landsdeles særskilte Repræsentationer. Det Naturlige og Sunde, og det, som ogsaa forekommer mig

at ligge i den kongelige Bekjendtgørelse af 28de Januar 1852, er, at de virkelige Heelstaten vedkommende Statsformaal fastholdes, og at der med Hensyn til de enkelte Landsdeles særegne Forhold gives en vis Selvstændighed i Udviklingen. Dette Forhold maatte da ogsaa, saa forekommer det mig, affælle sig i selve det foreliggende Budget; det er dette Forhold, som er opstillet i den kongelige Bekjendtgørelse, det er denne Tanke, som ogsaa, saa forekommer det mig, maatte finde sit Udtryk i selve Budgettet, saaledes som det er os forelagt. Jeg vilde altsaa ansee det for rigtig, om Budgettet var bleven deelt i to store Hovedafdelinger; den ene Deel skulde indbefatte Fællesudgifterne, forsaavidt de vedkomme os, og den anden Deel de særegne, Kongeriget Danmark eller Provindsen Danmark vedrørende Anliggender. Jeg anseer som Fællesudgifter Alt, hvad der vedkommer Forsvarsvæsenet, den øverste Statsstyrelse, Statsgjalden, Pensionsvæsenet osv.; alt dette vilde være at betragte som Fællesudgift. Men ligeoverfor dette, troer jeg, at det vilde være af Betygthed, at man fastholdt Fællesindtægter for hele Staten, visse hele Staten vedrørende Indtægtskilder, saaledes at Indtægterne maatte tilflyde selve Staten, uden at gaae igjennem den enkelte Landsdeel. Som saadanne Fællesindtægter anseer jeg for det Første Tolden. Det er aabenbart, at naar vi see hen til den Toldforbindelse, der nu bestaaer mellem Slesvig og Kongeriget Danmark, da maatte Indtægterne af Toldvæsenet for disse Landsdele opføres som een Indtægt. Naar der er indtraadt en Toldforbindelse, da kan det jo ikke gaae an at see hen til de Kasser, hvori Tolden betales, men for de Lande, der staae i Toldforbindelse, maa Tolden betragtes som en Heelhed, og dernæst maa den efter Toldbetalingerne fordeles paa de Landsdele, der ere i Toldforbindelse. Jeg troer saaledes, at det maa ansees for at være aldeles indlysende, at man med Hensyn til Slesvig burde have opført Tolden saaledes, som man antager den vil falde for Slesvig og Danmark, og dernæst deelt den. Men, naar jeg seer hen til flere Uttringer i det Lovudkast om en Toldforbindelse mellem Danmark samt Slesvig og